

Motion till riksdagen 2018/19:2908

av **Linda Ylivainio (C)**

Lagstadgad toleransnivå för rovdjursskadad ren

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den lagstadgade toleransnivån för skador på ren orsakade av rovdjur och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I december 2013 godkände riksdagen regeringens förslag till ett övergripande och långsiktigt mål för rovdjurspolitiken (prop. 2012/13:191, bet. 2013/14:MJU7, rskr. 2013/14:99). Det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla en gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet, samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. I propositionen som beslutades av riksdagen finns referensvärden för populationsstorlek och utbredningsområde för de stora rovdjuren, ytterligare delegering av skydds- och licensjakt, förvaltningsplaner, ett förvaltningsverktyg för skador inom rennäringen och internationell samverkan.

Skador på ren orsakade av rovdjur får maximalt uppgå till 10 % av samebyns faktiska renantal och i propositionen ingår också ett förvaltningsverktyg där samebyarna är med i processen kring rovdjursförvaltningen.

Trots riksdagens beslut är verkligheten för Sveriges samebyar och svensk rennäring när det gäller rovdjursskadade renar en helt annan. Riksdagens beslut effektueras inte av ansvariga myndigheter, med hänvisning till att den av riksdagen fastställda toleransnivån är en ”målsättning”. Det är oacceptabelt att Sveriges urfolk samerna, vars kultur bärs upp av bl a renskötseln, ska betala priset för att Sverige lever upp till åtagandena enligt EU:s art- och habitatdirektiv. Renskötseln bedrivs redan idag under svåra förhållanden. Betesmarkerna är alltmer fragmentiserade, och konkurrerande anspråk på markanvändning är många och växande. Ett ändrat skogsbruk samt exploateringar av vägar, kraftnät, järnvägar, vattenkraft och gruvindustri har starkt påverkat samebyarnas

förutsättningar att bedriva en traditionell renskötsel. Det moderna industrisamhällets framväxt, den ökade urbaniseringen, ett växande elbehov och klimatförändringar är alla exempel på faktorer som har begränsat renskötseln och indirekt kringkurit det samiska folkets möjligheter att leva av sina traditionella näringar. Ett led i att rädda det som räddas kan av det samiska folkets renskötsel vore att staten tog sitt ansvar för rovdjurspolitiken. Det innebär att såväl förvalta rovdjursstammarna på ett hållbart sätt som att de inventerings- och rovdjursersättningar som betalas ut måste följa den allmänna prisutvecklingen. Om riksdagens nuvarande mål om toleransnivå för rovdjursskadade renar inte är tillräckligt tydligt för att nå avsedd effekt i myndigheternas tillämpning, är det därför logiskt att riksdagen undanröjer eventuell otydlighet, för att säkerställa efterlevnad av en hållbar rovdjursförvaltning.

Linda Ylivainio (C)